

1899

En Vise

om

den frygtelige Ildebrand i Trondhjem

Natten mellem d. 4. og 5. Januar 1899,

hvorved nedbrændte 10 Gaarde, indebrændte 6 Mennesker
og 200 blev husvilde.

Pris 10 Ore.

Forhandlere erholde høi Rabat ved Henvendelse til Forlaggeren,
Korsgade 35—36.

~~~~~  
Eftertryk forbydes.  
~~~~~

Trondhjem
B. Larsens Forlag
1899.

V box 5: 121

Mel.: Elfsborgsvifen.

Jeg har et Budskab saa tungt idag,
jeg knapt det magter at føre frem.
Saa tungt at tale om Sorgens Sag,
om alle dem, som har mistet Hjem.

Stjerner tindred, en sagte Bind
strøg over Byen den kolde Nat.
Til Sønnen alle var gaaet ind,
kun Maanen ensom paa Himlen sad.

Da vaagned man ved Kanoners Lyd,
man sprang fra Sengen og stirred ud,
man saa mod Nord og man saa mod Syd,
man folded Hænder og bad til Gud.

Thi alle vidste, det Brand betød,
at Ilden lued i Vinternat,
en Række Huse jo stod i Blød,
den røde Hane paa Taget sad.

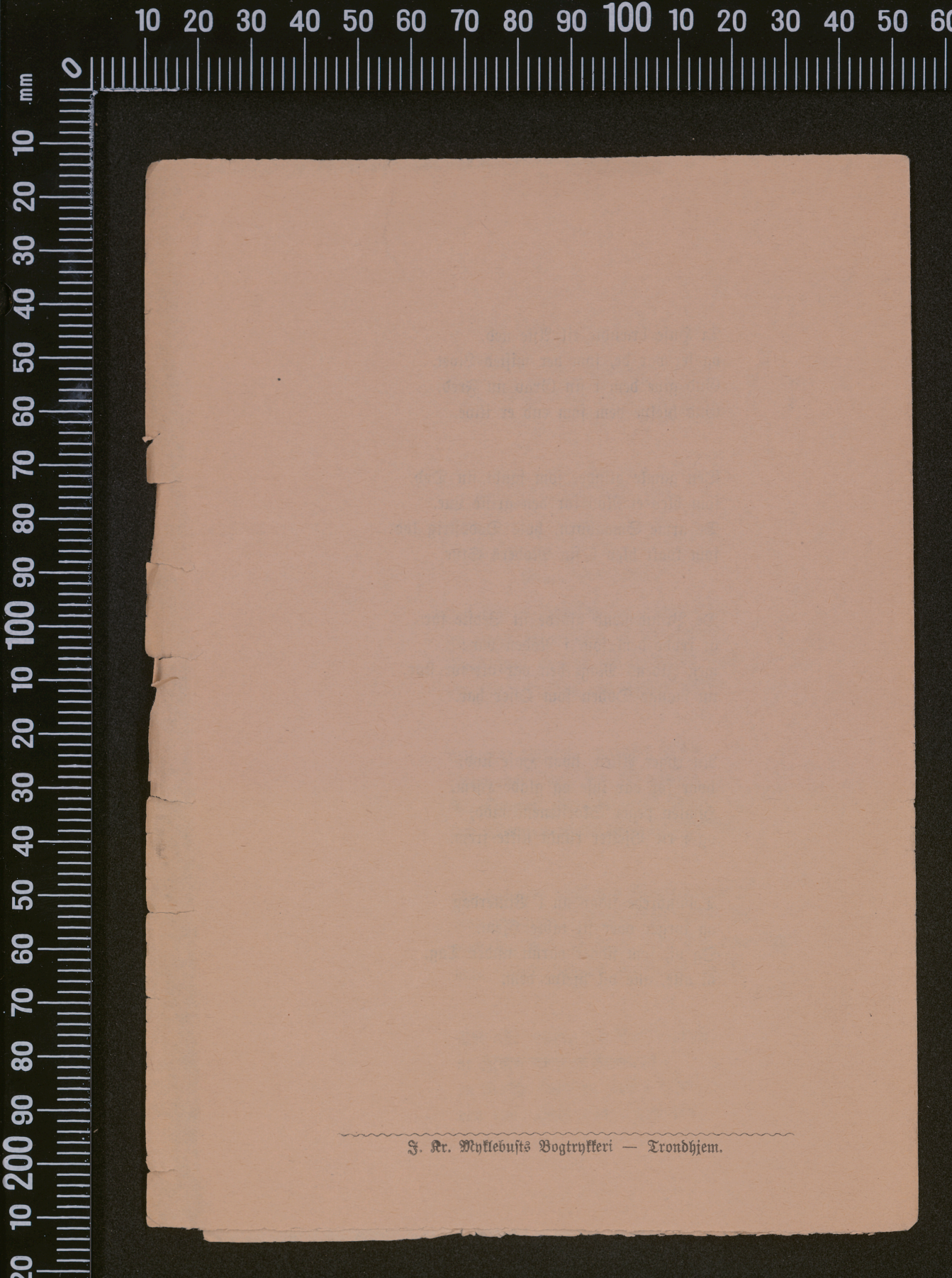
Ti Huse brændte til Aske ned,
og sex var de, som der misted Livet.
Gud give dem i sin Grav nu Fred,
Gud hjælpe dem som end er ilive.

Den gamle blinde, som fandt sin Død,
som blev et Rov for den grifte Lue.
De arme Smaabørn, hvis Dødsstrig lød,
som koalt blev i sin Moders Stue.

De Brandmænd gjorde sit Bedste for
at redde dem, som i Nøden var;
men Ildens Magt den var alt for stor,
nu mange Døden som Offer har.

Nu ryger Asken, hvor Huse stod,
hvor før var Lyse og glade Hjem.
Himlen peger Skorstenene mod,
og i rte Bjelker rundt stikke frem.

Tohundrede staar nu i Vinterdag
og sørger over sit tabte Hjem.
Og vi, som sidder varmt under Tag,
vi alle, alle vil hjælpe dem.

J. Ar. Myklebusts Bogtrykkeri — Trondhjem.